

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **Ch. D. S.**, zast. Mgr. Ondřejem Fialou, advokátem, se sídlem Václavské náměstí 808/66, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 9. 2021, č. j. MV-120361-5/SO-2021, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 4. 2022, č. j. 11 A 197/2021 - 50,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti žalobce **se přiznává** odkladný účinek vůči rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 4. 2022, č. j. 11 A 197/2021 - 50, a vůči rozhodnutí žalované ze dne 23. 9. 2021, č. j. MV-120361-5/SO-2021.
- II. Žalobci **se ukládá** zaplatit ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení Nejvyššímu správnímu soudu soudní poplatek ve výši **1.000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 17. 5. 2021, č. j. OAM-9955-56/ZM-2015, ve spojení s rozhodnutím žalované ze dne 23. 9. 2021, č. j. MV-120361-5/SO-2021, byla zamítnuta žalobcova žádost o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky ve formě zaměstnanecké karty.

[2] Toto rozhodnutí žalované napadl žalobce u Městského soudu v Praze, který jeho žalobu rozsudkem ze dne 19. 4. 2022, č. j. 11 A 197/2021 - 50, zamítl.

[3] Proti rozsudku městského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž zároveň požádal o přiznání odkladného účinku. Podle něho jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, neboť pokud nabude vykonatelnosti žalobou napadené rozhodnutí, bude muset opustit území České republiky, čímž dojde k zásahu do jeho soukromého a rodinného života. Je mu 63 let, na území České republiky pobývá téměř 30 let a celý svůj aktivní život zde pracoval. Sice žije sám, avšak jeho stará a nemocná manželka a další

příbuzní pobývající v domovské zemi jsou plně závislí na jeho finanční podpoře a ukončení pobytu na českém území na ně bude mít velmi významný negativní dopad. Stěžovatelův pobyt na území České republiky nepoškozuje ani neohrožuje veřejné zájmy a rozhodnutí žalované se týká pouze pobytové situace samotného stěžovatele, a nikoliv práv a povinností jiných osob.

[4] Žalovaná navrhlá zamítnutí stěžovatelova návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Podle ní stěžovatel uvedl pouze obecná tvrzení a nenabídl žádný přesvědčivý důkaz o jím poskytované finanční pomoci pro členy rodiny v zemi původu. Stěžovatel rovněž neprokázal, že v zemi původu nebude schopen nalézt zaměstnání nebo jiný zdroj příjmů nebo že by tam trpěl existenčními problémy. Nejsou tedy dány ekonomické důvody pro přiznání odkladného účinku. Samotná délka pobytu na území ani věk stěžovatele nejsou způsobilé uvedené tvrzení prokázat.

[5] Nejvyšší správní soud zjistil, že návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti byl podán včas a osobou k tomu oprávněnou. Přistoupil proto k jeho věcnému posouzení podle § 73 ve spojení s § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[6] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Z těchto ustanovení vyplývá, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Odkladný účinek má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy; je koncipován jako dočasná procesní ochrana stěžovatele jako účastníka řízení před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního, resp. správního rozhodnutí; přiznáním odkladného účinku je prolamována právní moc rozhodnutí (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2015, č. j. 6 Azs 163/2015 - 38).

[8] V projednávané věci je zřejmé, že nucené opuštění území by významným způsobem zasáhlo do stěžovatelova práva na soukromý život, neboť na území České republiky pobývá již déle než 30 let. Sice neprokázal své tvrzení, že ze svého příjmu získaného na českém území živí manželku a příbuzné v zemi původu. S ohledem na věk a délku pobytu stěžovatele v České republice však Nejvyšší správní soud nemá důvod pochybovat o tom, že by pro něho povinnost opustit její území představovala zásadní zásah do jeho života a že by pro něj bylo obtížné najít si práci v zemi původu. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že povinnost opustit území České republiky by pro stěžovatele představovala významnou újmu.

[9] Jelikož Nejvyšší správní soud považoval újmu hrozící stěžovateli za odůvodňující přiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti, přistoupil k poměrování újmy, která by mu mohla vzniknout nepřiznáním odkladného účinku, a újmy, která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by k odložení účinků jinak závazného rozhodnutí došlo. Zásah do práv stěžovatele by byl

pokračování

v případě nepřiznání odkladného účinku podstatný, naproti tomu nelze dovozovat, že by přiznání odkladného účinku mělo způsobit jakoukoliv újmu jiným osobám. První kritérium přiznání odkladného účinku je proto splněno.

[10] Pokud jde o možný rozpor s důležitým veřejným zájmem, je třeba poměřovat intenzitu hrozícího zásahu do práv svědčících stěžovateli s intenzitou narušení veřejného zájmu (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008 - 131). V projednávaném případě by přiznání odkladného účinku mohlo být v rozporu s požadavkem, aby na území České republiky pobývaly osoby v souladu s právními předpisy a tyto neporušovaly. Jak již bylo výše uvedeno, újma způsobená stěžovateli nepřiznáním odkladného účinku by mohla být podstatná. Intenzita narušení zmíněného veřejného zájmu by naopak vzhledem k předběžné povaze přiznání odkladného účinku byla mírná. Z informací, jež má Nejvyšší správní soud k dispozici, přitom nevyplývá, že by z hlediska veřejného zájmu představovala hrozbu již samotná přítomnost stěžovatele na území České republiky.

[11] S ohledem na výše uvedené skutečnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že intenzita újmy vzniklé stěžovateli neodložením právních účinků rozsudku městského soudu a rozhodnutí žalované převáží nad potenciálním dotčením veřejného zájmu na respektování právních předpisů upravujících pobyt cizinců na území České republiky, a je proto splněna i druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[12] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud stěžovateli vyhověl a jeho kasační stížnosti přiznal odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. Do rozhodnutí o kasační stížnosti se tak pozastavují účinky rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 4. 2022, č. j. 11 A 197/2021 - 50, a rozhodnutí žalované ze dne 23. 9. 2021, č. j. MV-120361-5/SO-2021.

[13] Nejvyšší správní soud připomíná, že může usnesení o přiznání odkladného účinku i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.). Z usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti rovněž nelze dovozovat jakékoliv závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti.

[14] V souladu s § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, je s podáním návrhu na zahájení řízení (zde návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti) spojen vznik poplatkové povinnosti. Podle položky č. 20 Sazebníku soudních poplatků je návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví zpoplatněn částkou 1.000 Kč. Tento soudní poplatek nebyl s podáním návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zaplacen, a proto Nejvyšší správní soud stěžovateli uložil, aby poplatek uhradil a určil mu k tomu lhůtu tří dnů od právní moci tohoto usnesení [§ 4 odst. 1 písm. i) a § 7 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb.].

[15] Soudní poplatek lze zaplatit jedním z těchto způsobů:

- vylepením kolků na vyznačené místo na tiskopisu připojenému k tomuto usnesení; vylepte vždy oba díly kolkové známky, tiskopis podepište a vraťte soudu, kolkové známky neznechodocujte;

- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703-46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1040513822**.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Nebude-li soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve stanovené lhůtě zaplacen, soud jej bude vymáhat.

V Brně 31. května 2022

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu

pokračování

Vyhovuji výzvě a zasílám Nejvyššímu správnímu soudu v kolkových známkách určený soudní poplatek.

ke sp. zn.: 4 Azs 138/2022

podpis

↓ místo pro nalepení kolkových známek ↓